

Środa, 23 maja 2007 r.

73. wyraźnie żąda, aby półroczne sprawozdania zawierały konkretne informacje odnoszące się do dotychczasowych środków finansowanych, ewentualnie wraz z wynikami kontroli i ocen, zaangażowania partnerów oraz realizacji obietnic i zobowiązań i płatności budżetowych w rozbiciu na kraje, regiony oraz kategorie pomocy; wzywa, aby sprawozdania zawierały także ocenę postępów poczynionych we włączaniu handlu do planowania pomocy oraz wyniki osiągnięte dzięki tej pomocy, przy zastosowaniu, o ile to możliwe, konkretnych i wymiernych wskaźników ich roli w realizacji celów pomocy na rzecz handlu;

74. podkreśla, że najpóźniej do 31 grudnia 2010 r. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie drugie sprawozdanie oceniające realizację i osiągnięte wyniki pomocy na rzecz handlu ewentualnie, w razie konieczności wraz z propozycją zwiększenia budżetu pomocy na rzecz handlu oraz wprowadzenia koniecznych zmian do strategii pomocy na rzecz rozwoju i jej wdrożenia;

*

* *

75. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, jak również Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

P6_TA(2007)0204

Umowy o partnerstwie gospodarczym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (2005/2246 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie spotkania Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Katarze⁽¹⁾, z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej WTO w Cancún⁽²⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji Programu Rozwoju z Ad-Dauhy po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.⁽³⁾, z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie Światowego Apelu o Działania na rzecz Walki z Ubóstwem⁽⁴⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej WTO w Hongkongu⁽⁵⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA)⁽⁶⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Ad-Dauhy po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu⁽⁷⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem⁽⁸⁾ oraz z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących agendy rozwoju z Ad-Dauhy (DDA)⁽⁹⁾,
- uwzględniając przyjętą na Barbadosie rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie przeglądu negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA),
- uwzględniając deklarację z Kapsztadu, przyjętą jednomyślnie w dniu 21 marca 2002 r. przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, w której wzywa się do wyznaczenia kryteriów oceny rozwoju, na podstawie których ocenia się przebieg oraz wyniki negocjacji handlowych między UE a krajami AKP,

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 290.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 393.

⁽³⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, str. 397.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 397.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, str. 126.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 121.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 155.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 261.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 244.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając deklarację z dorocznej sesji Konferencji Parlamentarnej w sprawie WTO z 2006 r. przyjętą w dniu 2 grudnia 2006 r. w Genewie,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych⁽²⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu 23 czerwca 2000 roku (umowa z Kotonu),
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 10 i 11 kwietnia 2006 r. oraz 16 i 17 października 2006 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z 15 i 16 czerwca 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej dotyczące strategii rozwoju Unii Europejskiej „Europejski konsensus” (Europejski konsensus w sprawie rozwoju) podpisany 20 grudnia 2005 r.⁽³⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Aspekty handlu i rozwoju w negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym” (SEC(2005)1459),
- uwzględniając art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT),
- uwzględniając deklarację ministerialną z czwartej sesji Konferencji Ministerialnej WTO, przyjętą w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
- uwzględniając decyzję Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.,
- uwzględniając deklarację ministerialną z szóstej sesji Konferencji Ministerialnej WTO, przyjętą w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,
- uwzględniając raport i zalecenia opracowane przez Zespół ds. Pomocy na rzecz Handlu, przyjęte przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,
- uwzględniając raport Sutherlanda na temat przyszłości WTO,
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., określającą milenijne cele rozwoju jako ustanowione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową kryteria zwalczania ubóstwa,
- uwzględniając ustalenia Światowego Szczytu Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) z 2005 r.,
- uwzględniając raport sporządzony przez Zespół ds. Projektu Milenijnego ONZ pod kierownictwem prof. Jeffreya Sachsa, zatytułowany „Inwestowanie w rozwój: praktyczny plan realizacji milenijnych celów rozwoju”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 145.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając komunikat z Gleneagles, wydany w dniu 8 lipca 2005 r. przez grupę G8 w Gleneagles,
 - uwzględniając sprawozdanie Konferencji ONZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) — Kraje najsłabiej rozwinięte w 2006 r.: rozwój zdolności produkcyjnych,
 - uwzględniając raport gospodarczy dotyczący Afryki w 2004 roku zatytułowany „Odblokowanie potencjału handlowego Afryki”, sporządzony przez Komisję Gospodarczą ONZ ds. Afryki,
 - uwzględniając wytyczne AKP dotyczące negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym, przyjęte przez Radę Ministrów AKP w dniu 27 czerwca 2002 r. w Punta Cana (Republika Dominikańska) oraz decyzję w sprawie negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym oraz udziału w międzynarodowym handlu przyjętą podczas 3. szczytu szefów państw i rządów AKP w dniu 19 lipca 2002 r. w Nadi (Fidżi),
 - uwzględniając deklarację 4. szczytu szefów państw i rządów AKP, który odbył się w dniach 23-24 czerwca 2004 r. w Maputo w Mozambiku, w odniesieniu do aspektów rozwoju gospodarczego,
 - uwzględniając deklarację z 81. sesji Rady Ministrów AKP, która odbyła się w Brukseli w dniach 21-22 czerwca 2005 r.,
 - uwzględniając decyzję nr 2/LXXXIII/06 podjętą podczas 83. sesji Rady Ministrów AKP, która odbyła się w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 28-31 maja 2006 r.,
 - uwzględniając deklarację wydaną podczas 5. szczytu szefów państw i rządów AKP w Chartumie (Sudan) w dniu 8 grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0084/2007),
- A. mając na uwadze, że obecne stosunki handlowe UE z krajami AKP — zapewniające im jednostronny dostęp na preferencyjnych zasadach do rynków UE — są niezgodne z zasadami WTO,
- B. mając na uwadze, że umowa z Kotonu określa porozumienie stron dotyczące wprowadzenia nowych ustaleń handlowych zgodnych z zasadami WTO przy stopniowej likwidacji barier handlowych pomiędzy stronami i wspieraniu współpracy we wszelkich dziedzinach związanych z handlem i z rozwojem,
- C. mając na uwadze, że negocjacje w sześciu regionach postępują w różnym tempie, co rodzi obawy, że nie we wszystkich regionach zostaną zakończone do końca 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że istnieje powszechna obawa, iż negocjacje nie są tak zaawansowane, jak powinny na obecnym etapie procesu negocjacyjnego,
- E. mając na uwadze, że istotnym powodem opóźnienia jest fakt, że żadna ze stron nie przedkładała propozycji ani nie odpowiadała na nie w sposób terminowy,
- F. mając na uwadze, że kolejne oficjalne odroczenie żądań ze strony WTO wymagałoby wielu ustępstw politycznych i byłoby trudne do uzyskania,
- G. mając na uwadze, że w wielu krajach AKP informacje dotyczące procesu zawierania umów o partnerstwie gospodarczym są niepokojąco skąpe, a zaangażowanie w ten proces na szczeblu krajowym — niewielkie,
- H. mając na uwadze, że brak postępów w negocjacjach w sprawie agendy rozwoju z Ad-Dauhy na forum WTO utrudnia negocjacje w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- I. mając na uwadze, że obie strony uzgodniły, iż „aspekt rozwoju” będzie najważniejszym elementem umów o partnerstwie gospodarczym, lecz negocjatorzy jak dotąd nie osiągnęli porozumienia co do wspólnej definicji tego pojęcia,

Środa, 23 maja 2007 r.

- J. mając na uwadze istotność promowania przez umowy o partnerstwie gospodarczym trwałego rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zmniejszania ubóstwa w krajach AKP,
- K. mając na uwadze, że w coraz bardziej zglobalizowanym świecie stopniowa likwidacja preferencji jest nieunikniona,
- L. mając na uwadze, że inicjatywa „Wszystko oprócz broni” jak dotąd nie spowodowała znacznego zwiększenia eksportu z krajów najslabiej rozwiniętych do UE; mając na uwadze, że wskazuje to, iż samo zwolnienie z ceł i kontyngentów nie poprawia konkurencyjności biednych krajów,
- M. mając na uwadze, że bardziej zrównoważone stosunki dwustronne pomiędzy UE a krajami AKP powinny wzmocnić konkurencyjność tych krajów, lecz mogą zaszkodzić niekonkurencyjnym gałęziom przemysłu, słabo zmodernizowanemu i słabo zróżnicowanemu rolnictwu oraz mało stabilnym gospodarkom,
- N. mając na uwadze, że konfiguracje umów o partnerstwie gospodarczym nie zawsze nawiązują do istniejących regionalnych porozumień o integracji gospodarczej, działając tym samym wbrew priorytetowemu celowi umocnienia integracji regionalnej w krajach AKP,
- O. mając na uwadze, że rolnictwo jest motorem rozwoju większości krajów AKP i że aby umowy o partnerstwie gospodarczym mogły stać się narzędziem wspierającym rozwój, muszą zmierzyć się z trudnościami, z którymi boryka się sektor rolnictwa w krajach AKP,
- P. mając na uwadze, że ustanowienie prawdziwego rynku regionalnego stanowi podstawowy warunek powodzenia we wdrażaniu umów o partnerstwie gospodarczym; mając na uwadze, że prawdziwa integracja regionalna stanowi zasadniczy warunek społeczno-gospodarczego rozwoju krajów AKP, jak stwierdzono w umowie z Kotonu,
- Q. mając na uwadze, że pobudzenie handlu między regionami, będące celem umów o partnerstwie gospodarczym, jest utrudnione ze względu na niski poziom infrastruktury międzyregionalnej oraz wielość pozataryfowych barier handlowych,
- R. mając na uwadze, że niewypełnienie zadań powierzonych Regionalnym Zespołom Przygotowawczym spowodowało negocjacje i wzbudziło wątpliwości co do skuteczności przyszłych mechanizmów monitorowania realizacji umów o partnerstwie gospodarczym,
- S. mając na uwadze, że brak danych potrzebnych do analizy gospodarek krajów AKP niezwykle utrudnił przeprowadzenie pełnej oceny wpływu umów o partnerstwie gospodarczym,
- T. mając na uwadze, że ulepszonym regułem handlowym musi towarzyszyć zwiększenie poparcia dla związanej z handlem pomocy,
- U. mając na uwadze, że celem programu „Pomoc na rzecz handlu” jest wspieranie zdolności krajów rozwijających się do wykorzystywania nowych możliwości handlowych,
- V. mając na uwadze, że należy znaleźć rozwiązanie dla problemu kosztów dostosowania związanych z przygotowaniem do liberalizacji, wymaganej w ramach umów o partnerstwie gospodarczym, i z jej wdrożeniem,
- W. mając na uwadze, że zgodnie z art. 37 ust. 4 umowy z Kotonu należy przeprowadzić formalny i kompleksowy przegląd postanowień przewidzianych w odniesieniu do wszystkich państw w celu zagwarantowania, że przygotowania lub negocjacje nie będą wymagały przedłużenia przewidzianego terminu; mając na uwadze, że przegląd ten powinien prowadzić do surowej oceny trwających negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym;
 - 1. uważa, że EPA należy konstruować jako narzędzia służące do pobudzania rozwoju i że muszą one przyczynić się do coraz szybszego wzrostu gospodarczego, integracji regionalnej oraz ograniczenia ubóstwa;
 - 2. potwierdza swój pogląd, zgodnie z którym odpowiednio zaprojektowane EPA są szansą na ożywienie stosunków handlowych na płaszczyźnie AKP-UE, na wsparcie różnorodności gospodarczej strefy AKP oraz integracji regionalnej, a także na ograniczenie ubóstwa w krajach AKP;

Środa, 23 maja 2007 r.

3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju; podkreśla, że Europejski konsensus w sprawie rozwoju (deklaracja w sprawie polityki rozwoju), w szczególności ust. 36, zawiera wskazówki dla negocjatorów umów o partnerstwie gospodarczym; wzywa zatem Komisję do przestrzegania zasad asymetrii i elastyczności;
4. uważa za istotne, aby państwa AKP oraz UE w pełni przyjęły niezbędną odpowiedzialność w celu zagwarantowania krajom AKP prawa do rozwoju i dobrobytu; wzywa rządy AKP, aby wdrożyły zasady dobrego zarządzania, wykorzystując m.in. pomoc techniczną przewidzianą w ramach instrumentu „Pomoc na rzecz handlu”;
5. przypomina, że z końcem negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym żaden kraj AKP nie powinien znaleźć się po 2007 r. w mniej korzystnej sytuacji handlowej niż w ramach obecnych ustaleń;
6. wyraża zaniepokojenie powolnym tempem negocjacji oraz wynikającym z niego brakiem rzeczywistych postępów, gdyż wiele istotnych kwestii wciąż wymaga przedyskutowania i uzgodnienia;
7. apeluje do negocjatorów, aby nie pracowali pod nadmierną presją lub w pośpiechu przy tak złożonych i niezmiernie ważnych negocjacjach; wzywa Komisję do okazania większej elastyczności wobec problemów krajów AKP;
8. wzywa Komisję, aby nie wywierała niepotrzebnej presji, a w przypadku gdyby negocjacje nie zostały zakończone do dnia 1 stycznia 2008 r., aby dołożyła starań dla zagwarantowania na szczeblu WTO, że w trakcie ostatecznego uzgadniania warunków nie nastąpi wstrzymanie obecnego eksportu z krajów AKP do UE;
9. apeluje o większą przejrzystość w odniesieniu do postępu oraz przedmiotu negocjacji; wzywa wszystkie strony do zasięgnięcia opinii parlamentarzystów oraz innych zainteresowanych podmiotów w krajach AKP i UE przy negocjowaniu umów o partnerstwie gospodarczym, celem osiągnięcia ich właściwego wdrożenia;
10. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań, aby sfinalizować negocjacje w sprawie agendy rozwoju z Ad-Dauhy oraz zagwarantować, że umowy o liberalizacji będą przyczyniać się do rozwoju krajów biednych;
11. jest przekonany, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie agendy rozwoju z Ad-Dauhy, nie zaś alternatywę dla niej, oraz że prorozwojowy kształt tych umów może stać się pierwszym krokiem w kierunku skoncentrowanej na rozwoju umowy wielostronnej;
12. uznaje, że preferencyjny dostęp do rynków nie okazał się wystarczającym narzędziem, które samo z siebie zagwarantowałoby rozwój krajów AKP, i podkreśla, że dla osiągnięcia tego celu konieczne jest wprowadzenie środków towarzyszących, pozwalających na wzmocnienie konkurencyjności tych krajów;
13. wzywa do zapewnienia krajom AKP w ramach umów o partnerstwie gospodarczym całkowicie bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku, a także prostszych, bardziej liberalnych i elastycznych reguł pochodzenia niż w przypadku inicjatywy „Wszystko oprócz broni”, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju przemysłowego między UE a krajami AKP, a także między poszczególnymi krajami AKP;
14. wzywa do zapewnienia stopniowego i elastycznego tempa, harmonogramu i zakresu liberalizacji w celu wzmocnienia regionalnej integracji w krajach AKP i ich konkurencyjności oraz do zapewnienia priorytetowego potraktowania celów rozwoju, tak by unikać szkodliwego oddziaływania na społeczeństwo, zwłaszcza na kobiety;
15. wzywa do pełnego uwzględnienia w negocjacjach EPA z krajami AKP specyficznej sytuacji regionów i obszarów zamorskich państw członkowskich, zwłaszcza regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu WE;

Środa, 23 maja 2007 r.

16. apeluje do krajów AKP o rozwiązanie problemu członkostwa w grupach regionalnych pokrywających się swoim zasięgiem;
17. wzywa negocjatorów do opracowania strategii zróżnicowania, modernizacji i pobudzania konkurencyjności krajów AKP — szczególnie w dziedzinie rolnictwa — wykraczającej tym samym poza dostęp do rynków;
18. uznaje, że możliwe do realizacji mechanizmy ochronne, które pozwoliłyby regionom AKP odierać przypadki gwałtownego wzrostu importu z UE, mają kluczowe znaczenie, zwłaszcza dla produktów rolnych;
19. wzywa UE do propagowania sprawiedliwego handlu i innych środków poprawy warunków małych i marginalizowanych producentów oraz ubogich pracowników;
20. przypomina negocjatorom, że w strategiach poprawy konkurencyjności w rolnictwie krajów AKP należy odpowiednio uwzględnić bezpieczeństwo żywności;
21. podkreśla, że kluczową sprawą jest zagwarantowanie państwom AKP zachowania prawa do ochrony niektórych nierzalcznych produktów;
22. przyznaje, że oceny trwałego wpływu nie miały znaczącego oddziaływania na negocjacje i wzywa Komisję do wyjaśnienia i zweryfikowania związku pomiędzy oceną trwałego wpływu a stanowiskami negocyjnymi, tak aby zapewnić zainteresowanym środowiskom możliwość wypowiedzenia się;
23. wzywa do ustanowienia odpowiedniego i przejrzystego mechanizmu monitorowania — z jasno określoną rolą i zakresem wpływu — zarówno na szczeblu regionalnym, jak i krajowym, w celu śledzenia wpływu EPA przy większej odpowiedzialności ze strony krajów AKP oraz szerokich konsultacjach ze zainteresowanymi środowiskami;
24. wzywa Radę i Komisję do wyraźnego określenia, w jakim zakresie finansowanie „aspektu rozwoju” w ramach EPA będzie możliwe poza ramami 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR);
25. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 16 października 2006 r., zgodnie z którymi „znaczna część zobowiązania Wspólnoty i państw członkowskich dotyczącego zwiększenia do roku 2010 ich pomocy związanej z handlem do 2 mld EUR powinna zostać przeznaczona dla krajów AKP”, choć wyraża ubolewanie, że nie chodzi o całą kwotę „niezależną od zasobów EFR”, a ponadto apeluje do Komisji i do państw członkowskich o szczegółowe określenie warunków tego zobowiązania, aby zapewnić, że pomoc ta nie jest uzależniona od wyniku negocjacji w sprawie EPA, oraz zmierzać do znacznego podniesienia środków dostępnych w ramach pomocy dla handlu, jako że rośnie zapotrzebowanie krajów AKP;
26. wyraża poparcie dla skierowanego do Komisji i państw członkowskich wezwania Rady dotyczącego wsparcia jako natychmiastowego priorytetu realizacji „zobowiązań do przeprowadzenia reform związanych z EPA” oraz wzywa do podjęcia konkretnych zobowiązań przed zakończeniem negocjacji w sprawie EPA, które to zobowiązania miałyby charakter szczegółowy, wymierny i ściśle powiązany z EPA, odnosząc się z jednej strony do pomocy związanej z handlem, a z drugiej — do kosztów dostosowawczych wynikających z tych umów;
27. wzywa do skoordynowania i powiązania wsparcia w ramach EPA z wielostronnymi, wzmocnionymi i zintegrowanymi ramami „Pomocy na rzecz handlu”;
28. domaga się, by zgodnie z zasadami deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy udzielanie pomocy było m.in. uwarunkowane zapotrzebowaniem na pomoc; wzywa zatem kraje AKP do przedstawienia — w razie konieczności przy odpowiednim wsparciu ze strony UE — szczegółowych, skalkulowanych pod względem kosztowym wniosków dotyczących sposobów realizacji i przeznaczenia dodatkowych funduszy powiązanych z umowami o partnerstwie gospodarczym, szczególnie w odniesieniu do: ram regulacyjnych, środków ochronnych, ułatwień handlowych, wsparcia w zapewnieniu zgodności z międzynarodowymi normami sanitarnymi i fitosanitarnymi oraz normami w zakresie własności intelektualnej, a także struktury mechanizmu monitorowania EPA;
29. zwraca się do Komisji o zapewnienie tym krajom AKP, które o to poproszą, dodatkowego wsparcia technicznego w negocjacjach handlowych;

Środa, 23 maja 2007 r.

30. wzywa Komisję do zapewnienia tym krajom AKP, które o to poproszą, pomocy w zakresie wprowadzania programów reform podatkowych;
31. zwraca uwagę na niską ściągalność podatków w wielu krajach AKP i wzywa do udzielenia dodatkowego wsparcia na rzecz reform systemu podatkowego oraz środków zapobiegających uchylaniu się od zobowiązań podatkowych, w ramach strategii zmniejszenia skutków utraty przychodów z należności celnych; niepokoi się także wpływem obniżających się przychodów z ceł na budżet krajów AKP, co może pociągać za sobą cięcia wydatków publicznych w kluczowych sektorach, takich jak edukacja i służba zdrowia; wzywa UE do ustanowienia mechanizmów kompensujących niezbędnych do zapobieżenia skutkom tej sytuacji;
32. przypomina, że gospodarki krajów AKP są często zdominowane przez wytwarzanie produktów podstawowych, i wzywa UE do opracowania skuteczniejszych narzędzi wsparcia na rzecz dostosowania i dywersyfikacji produkcji oraz rozwoju przetwórstwa i MSP w krajach AKP;
33. ze zrozumieniem przyjmuje niechęć krajów AKP do dwustronnego negocjowania tzw. kwestii singapurskich, które zostały usunięte z negocjacji wielostronnych, i uznaje, że ocena korzyści w zakresie rozwoju płynących z odpowiednich umów związanych z tymi kwestiami należy do regionalnych grup AKP; przypomina, że 77 biednych krajów sprzeciwiło się włączeniu negocjacji w sprawie kwestii singapurskich do agendy rozwoju z Ad-Dauh;
34. uważa, że odpowiednio sporządzone umowy dotyczące inwestycji, konkurencji i zamówień publicznych, wprowadzone w wiarygodnym otoczeniu regulacyjnym, mogłyby przyczynić się do realizacji wspólnych celów w zakresie dobrego zarządzania i przejrzystości, stwarzając środowisko, które umożliwiłoby intensyfikację partnerstw prywatno-publicznych, zwłaszcza w odniesieniu do rozwoju kluczowej infrastruktury;
35. wyraża rozczarowanie faktem, że związana z przeglądem możliwość włączenia parlamentarzystów oraz innych osób zainteresowanych nie została dotychczas w pełni wykorzystana; jest przekonany, że włączenie podstawowych podmiotów pozapaństwowych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego nadałoby kluczowy, praktyczny wymiar temu procesowi;
36. uznaje zakres społecznej i ekologicznej odpowiedzialności zagranicznych przedsiębiorstw i inwestorów wobec społeczności i społeczeństw, w których inwestują; wierzy, że należy zachęcać do bezpośrednich kontaktów biznesowych oraz inwestycyjnych i ułatwiać ich zawieranie w celu maksymalizacji korzyści społecznych z pogłębionej liberalizacji;
37. apeluje do Komisji oraz krajów AKP o wykorzystanie przeglądu EPA jako szansy na otwarte przedyskutowanie przeszkód utrudniających zakończenie negocjacji oraz na przedstawienie szczegółowych propozycji ich pokonania;
38. przypomina przedstawiane na różnych forach wnioski krajów AKP o stworzenie alternatywy dla EPA, lecz zwraca uwagę na brak oficjalnych wniosków ze strony AKP zgodnie z art. 37 ust. 6 umowy z Kotonu;
39. zgodnie z art. 37 ust. 6 umowy z Kotonu zwraca się do Komisji o rozpatrzenie możliwości zaofiarowania krajom AKP, które nie należą do grupy krajów najsłabiej rozwiniętych, a nie są w stanie przystąpić do EPA, alternatywnych ram wymiany handlowej, odpowiadających ich obecnej sytuacji, a zarazem zgodnych z zasadami WTO;
40. zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosków dotyczących ukierunkowanych na rozwój rozwiązań alternatywnych oferujących szersze możliwości niż tylko dostęp do rynków, wzorem inicjatywy „Wszystko oprócz broni” oraz szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+);
41. wzywa Komisję do popularyzowania standardów społecznych i godziwej pracy przy negocjacjach handlowych EPA;

Środa, 23 maja 2007 r.

42. wzywa Komisję do wyjaśnienia skutków decyzji o nieprzystąpieniu do EPA w zakresie „Pomocy na rzecz handlu” i związanego z omawianymi umowami wsparcia dla krajów, które decyzję tę podejmą;
43. wzywa Komisję i Radę do uproszczenia i ograniczenia biurokratycznych obciążeń związanych z wymogami EFR oraz do poprawy systemu prowadzonych w krajach AKP szkoleń dotyczących procedur EFR, tak aby zmaksymalizować poziom wykorzystania dostępnych zasobów;
44. przypomina, że dwustronne negocjacje dotyczące handlu usługami powinny powstrzymać się od wywierania nacisku na kraje AKP, aby dokonały jakiegokolwiek liberalizacji podstawowych usług publicznych, odbywać się z poszanowaniem prawa krajów do swobodnego regulowania usług publicznych i zwraca się do obu stron o uznanie, że solidne ramy regulacyjne stanowią podstawowy element każdego procesu liberalizacji;
45. wzywa UE do wyłączenia z EPA postanowień dotyczących praw własności intelektualnej, które stanowią dodatkowe bariery dla udostępniania podstawowych leków oraz do wykorzystania ram EPA do pomocy krajom AKP we wdrażaniu zasad elastyczności przewidzianych przez deklarację z Ad-Dauhy; wskazuje na fakt, że zgodnie z deklaracją z Ad-Dauhy z 2001 r. w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, UE postanowiła uznać służbę zdrowia za kwestię nadrzędną w stosunku do swoich interesów handlowych;
46. podkreśla, że regionalny aspekt EPA jest podstawowym czynnikiem pobudzającym handel nie tylko między Północą a Południem, ale także między samymi regionami Południa; uważa, że ze strony Europy poświęca się temu aspektowi niewystarczającą uwagę i że osiągnięcie przyzwoitej integracji wewnątrzregionalnej może okazać się jeszcze ważniejsze niż inicjowanie nowego programu integracji międzyregionalnej;
47. wzywa do opracowania systemu rozstrzygania sporów dotyczących EPA, który byłby na tyle prosty i tani, aby umożliwić szybką interwencję w przypadku, gdy strony nie wywiążą się ze swych zobowiązań;
48. wzywa do przedłożenia odpowiednich propozycji w odpowiedzi na obawy krajów AKP dotyczące IV sposobu świadczenia usług w układzie GATS;
49. zaleca Komisji, aby zapewniła, że międzynarodowy program dotyczący godnych warunków pracy i wdrożenie podstawowych standardów pracy staną się stałym elementem negocjacji handlowych i partnerstw strategicznych; wzywa Komisję do zapewnienia wdrożenia art. 50 umowy z Kotonu, który zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące handlu i standardów pracy oraz potwierdza zobowiązania stron w zakresie podstawowych standardów pracy;
50. uznaje, że restrykcyjne normy fitosanitarne oraz inne normy UE w zakresie ochrony zdrowia i środowiska naturalnego mogą utrudnić eksport z krajów AKP, zwłaszcza eksport produktów rolnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia krajom AKP wsparcia w różnicowaniu odpowiednich programów, aby zgodność z tymi normami została osiągnięta o czasie;
51. wzywa Komisję do przejścia inicjatywy i zmobilizowania międzynarodowego wsparcia dla przeglądu i sprecyzowania art. XXIV układu GATT w odniesieniu do umów o wolnym handlu pomiędzy stronami o niejednakowym poziomie rozwoju;
52. wzywa Komisję do prowadzenia — w trakcie negocjacji i po ich zakończeniu — regularnych analiz społecznych skutków EPA dla najbardziej narażonych grup, w tym młodzieży i kobiet w krajach AKP;
53. uznaje znaczenie nadzoru parlamentarnego dla zapewnienia dobrego zarządzania, odpowiedzialności i przejrzystości;

Środa, 23 maja 2007 r.

54. wzywa do stworzenia wspólnej komisji parlamentarnej ds. handlu i rozwoju nadzorującej umowy o partnerstwie gospodarczym, w ramach Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a nie jako dodatkowej instytucji — której zadaniem byłoby publiczne monitorowanie i weryfikowanie wpływu EPA na handel i rozwój oraz opracowanie mechanizmów zapewniających rozliczalność, a także regularna sprawozdawczość w zakresie przyczyniania się umów o partnerstwie gospodarczym do zrównoważonego rozwoju;

55. wzywa Komisję do przeprowadzania regularnych konsultacji z parlamentami krajowymi państw AKP w celu ułatwienia im kontroli procedury, a ponadto zaleca dalsze regularne śledzenie sytuacji przez właściwą komisję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz posłów europejskich i posłów z krajów AKP podczas sesji plenarnych;

56. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i państw członkowskich i krajów AKP, Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

P6_TA(2007)0205

Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa w roku 2005

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB, w tym konsekwencji finansowych dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej — 2005 r. (2006/2217(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady (10314/1/2006),
- uwzględniając art. 21 Traktatu UE,
- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy (Traktat Konstytucyjny) podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESB) przyjętą przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, a w szczególności jego punkt 40,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącą zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 16-17 czerwca 2005 r., w szczególności zaś jej deklarację w sprawie ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, a także konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z posiedzeń w dniach 15-16 czerwca i 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z posiedzenia w Brukseli w dniach 15-16 grudnia 2005 r. w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 182.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 88.